

29.05.2013

Pj/3

§ 206 Frågestund

HEL 2013-005487, HEL 2013-007061, HEL 2013-007133, HEL 2013-007151, HEL 2013-007166, HEL 2013-007167

Beslut

Under frågestunden behandlades frågorna nr 17 och 20:

Ledamoten Jaana Pelkonen (nr 17)

Intim beröring mot deras vilja, påtryckningar eller tvingande till sex och erbjudande av betalning för sex. Enligt den färskaste skolhälsoenkäten har inemot en tredjedel av de flickor i åldern 15–17 år som studerar vid yrkesläroanstalter i Finland upplevt sexuellt våld av det ovan nämnda slaget. Ungefär en femtedel av flickorna i samma ålder i gymnasierna och grundskolorna har upplevt detsamma, av pojkarna knappt tio procent.

Internet gör det möjligt med trakasserier och utnyttjande av ett helt nytt slag. Det sexuella internetvåldet kan bestå av förföljelse och utpressning exempelvis med hjälp av fotografier. Hur tråkigt det än låter kan det vara en stor lockelse att "tjäna lätta pengar" genom att sälja bilder av sig själv eller sälja sex, när det enkom ges tillfälle till det. Vid sidan av övertalning kan experimentlusta eller en vilja att bli vuxen vara andra motiv för att sälja bilder av sig själv eller sälja sex.

Vilken som helst ungdom som aktivt använder internet kan bli utsatt för anbud om att köpa sex. Men det är bara få som vågar anmäla sexualbrott för polisen, berätta om det skedda för hälsovårdaren eller andra vuxna, föräldrarna eller någon alls.

Målet med den aktuella kampanjen Mun kroppa. Mä päätän. (Min kropp. Jag bestämmer.) är att ungdomarna ska bli medvetna om sina sexuella rättigheter och om kränkande beteende. De unga bör också känna igen hotfulla situationer och våga tala med kompisar, föräldrarna eller andra vuxna då de har blivit kränkta.

Det sexuella våldet måste bekämpas på alla tänkbara sätt och på alla möjliga fronter. Jag frågar vad Helsingfors stad avser att göra för att dra till strå till stacken i syfte att lösa detta allvarliga problem och minska riskerna att någon blir utsatt för sexuellt våld. (Stj)

Ledamoten Astrid Thors (nr 20)

"Söndagen 19.5 slog HelsingforsMissions representanter i Hufvudstadsbladet larm om vanvård av äldre i Helsingfors. 'Många

29.05.2013

Pj/3

gamla personer hålls som fångar i sina egna bostäder' löd ett av artikelns budskap. Hänvisningen hänför sig bland annat till personer som blivit fråntagna sin rätt till duschhjälp.

HelsingforsMissions aktiva blir ofta kontaktade av anhöriga som är oroliga för att de äldre inte äter tillräckligt. De äldre själva känner sig väldigt deprimerade enligt de kontakter som HelsingforsMission fått.

Ett känt fenomen är också att äldre konvalescenter skickas hem i alltför dåligt skick för att klara sig. Det här kan verkligen kallas för vanvård!

Allt detta hänger väl tyvärr samman med strävan att minska antalet platser på våra så kallade institutioner. Det senaste exemplet är att en av avdelningarna i Socialverkets utrymmen i hörnet av Mechelingatan och Sibeliussgatan nu ska stängas för att ge utrymme för dagverksamhet. De boende kommer att mista sin trygga omgivning. Är detta verkligen en värdig ålderdom? Följer en stängning de principer vi kommit överens om i strategin?

Med hänvisning till ovanstående och i enlighet med fullmäktiges arbetsordning vill undertecknad ställa följande fråga till den ansvariga ledamoten av stadsdirektörskollegiet:

Hur väl kan staden idag tillfredsställa de önskemål de äldre idag har ifråga om hemvården? Hur många personer har förvägrats hjälp med den personliga hygien?

Hur bedömer vårdpersonalen om en äldre person efter akut sjukhusvård kan sändas hem?" (Stj)

Upplysningar

Kirsi Hakola, sekreterare, telefon: (09) 310 36180
kirsi.hakola(a)hel.fi

Bilagor

- 1 Kyselytunnille 29.5.2013 jätetyt kysymykset
- 2 Vastaukset 29.5.2013

Beslutsförslag

Under frågestunden behandlas frågorna nr 17 och 20:

Ledamoten Jaana Pelkonen (nr 17)

Intim beröring mot deras vilja, påtryckningar eller tvingande till sex och erbjudande av betalning för sex. Enligt den färskaste skolhälsoenkäten har inemot en tredjedel av de flickor i åldern 15–17 år som studerar vid yrkesläroanstalter i Finland upplevt sexuellt våld av det ovan nämnda slaget. Ungefär en femtedel av flickorna i samma ålder i gymnasierna

och grundskolorna har upplevt detsamma, av pojkarna knappt tio procent.

Internet gör det möjligt med trakasserier och utnyttjande av ett helt nytt slag. Det sexuella internetvåldet kan bestå av förföljelse och utpressning exempelvis med hjälp av fotografier. Hur tråkigt det än låter kan det vara en stor lockelse att "tjäna lätta pengar" genom att sälja bilder av sig själv eller sälja sex, när det enkom ges tillfälle till det. Vid sidan av övertalning kan experimentlusta eller en vilja att bli vuxen vara andra motiv för att sälja bilder av sig själv eller sälja sex.

Vilken som helst ungdom som aktivt använder internet kan bli utsatt för anbud om att köpa sex. Men det är bara få som vågar anmäla sexualbrott för polisen, berätta om det skedda för hälsovårdaren eller andra vuxna, föräldrarna eller någon alls.

Målet med den aktuella kampanjen Mun kroppa. Må pätän. (Min kropp. Jag bestämmer.) är att ungdomarna ska bli medvetna om sina sexuella rättigheter och om kränkande beteende. De unga bör också känna igen hotfulla situationer och våga tala med kompisar, föräldrarna eller andra vuxna då de har blivit kränkta.

Det sexuella våldet måste bekämpas på alla tänkbara sätt och på alla möjliga fronter. Jag frågar vad Helsingfors stad avser att göra för att dra till strå till stacken i syfte att lösa detta allvarliga problem och minska riskerna att någon blir utsatt för sexuellt våld. (Stj)

Ledamoten Astrid Thors (nr 20)

"Söndagen 19.5 slog HelsingforsMissions representanter i Hufvudstadsbladet larm om vanvård av äldre i Helsingfors. 'Många gamla personer hålls som fångar i sina egna bostäder' löd ett av artikelns budskap. Hänvisningen hänför sig bland annat till personer som blivit fråntagna sin rätt till duschhjälp.

HelsingforsMissions aktiva blir ofta kontaktade av anhöriga som är oroliga för att de äldre inte äter tillräckligt. De äldre själva känner sig väldigt deprimerade enligt de kontakter som HelsingforsMission fått.

Ett känt fenomen är också att äldre konvalescenter skickas hem i alltför dåligt skick för att klara sig. Det här kan verkligen kallas för vanvård!

Allt detta hänger väl tyvärr samman med strävan att minska antalet platser på våra så kallade institutioner. Det senaste exemplet är att en av avdelningarna i Socialverkets utrymmen i hörnet av Mechelingatan och Sibeliusgatan nu ska stängas för att ge utrymme för dagverksamhet. De boende kommer att mista sin trygga omgivning. Är

29.05.2013

Pj/3

detta verkligen en värdig ålderdom? Följer en stängning de principer vi kommit överens om i strategin?

Med hänvisning till ovanstående och i enlighet med fullmäktiges arbetsordning vill undertecknad ställa följande fråga till den ansvariga ledamoten av stadsdirektörskollegiet:

Hur väl kan staden idag tillfredsställa de önskemål de äldre idag har ifråga om hemvården? Hur många personer har förvägrats hjälp med den personliga hygien?

Hur bedömer vårdpersonalen om en äldre person efter akut sjukhusvård kan sändas hem?" (Stj)

Föredraganden

Alla frågor som inlämnats senast 20.5.2013 kl. 12 utgör bilagor till denna framställning, och de har med tanke på ett svar getts vidare till stadsdirektören eller någon av biträdande stadsdirektörerna enligt följande:

16–17 (Sj), 18 (Stj), 19 (Sj) och 20–21 (Stj)

De skriftliga svaren på alla frågor publiceras på stadens webbsidor när frågestunden har slutat. Följande frågestund ordnas 11.9.2013. Frågorna till denna ska inlämnas till stadens registratorskontor (helsinki.kirjaamo@hel.fi) senast 2.9.2013 kl. 12.

Upplysningar

Kirsi Hakola, sekreterare, telefon: (09) 310 36180
[kirsi.hakola\(a\)hel.fi](mailto:kirsi.hakola(a)hel.fi)

Bilagor

1 Kyselytunnille 29.5.2013 jätetyt kysymykset